

PetraLouise Muris

Het monster van oma Slurf

**Kinderboekenweekverhaal 2017
Thema:griezelen, gruwelijk eng.**

"Het monster van oma Slurf."

Boekenweekverhaal oktober 2017

Thema "Griezelen/ Gruwelijk eng."

Geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris. (Petronella Louise Muris)

Voor kinderen vanaf 8 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn **zonder reclame** of gebedel voor goede doelen of stichtingen **gratis** voor **eigen gebruik** te downloaden of te printen van: kinderboek-online.nl
Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze **kindvriendelijke site** is voorzien van (**kindveilige**) keurmerken.
Wereldwijd geregistreerd.

Sommige lange woorden hebben een afbreek-streepje.

Let op: geen officiële lettergrepen!

Hoofdstuk

Bladzijde

1	3	Het geheim in de schuur.
2	6	Brood met spinnen-koppen.
3	10	Ik wil' de schuur niet in.
4	14	Ik loop weg.
5	17	Ik moet naar de boze heks.
6	21	Dit is nou het monster.

HOOFDSTUK 1. HET GEHEIM IN DE SCHUUR.

Mijn moeder moet naar het zieken-huis.
Zij moet daar een tijdje blijven.

Nu moet ik van haar
bij een wild-vreemde
mevrouw logeren.
Dat vind ik maar
niks.
Ik wil niet bij haar
logeren.
Zij lijkt mij niet
aardig.

Hoe ik ook boos word, stamp of huil het
helpt mij niets.

Mijn moeder zegt dat er geen andere
oplossing is en daarmee uit.

Ik moet naar mevrouw Slurf.

Vandaag is mijn eerste dag bij mevrouw Slurf. Zij zegt: "kind noem mij maar oma of oma Slurf, dat is gemakkelijk."

Ik bedenk dat mevrouw Slurf best een leuke naam is maar zij wil oma genoemd worden.

Ik heb al een oma, ik heb er zelfs twee! Helaas wonen die niet in de buurt daarom ben ik jammer genoeg hier.

Deze oma lijkt op meer een boze heks. Ik snap niet dat mama haar vertrouwd.

Ik schrik als zij plots hard zegt: "jij mag overal komen maar niet in de grote schuur! Zeg kind, hoor jij mij wel? Jij moet wel luisteren. Dus?"

"Uh?"

"Jij mag niet in die grote schuur komen! Jij hebt daar niets te zoeken!"

Zij wijst naar een grote donkere schuur
met een ijzeren hek er-omheen.

Zij heeft dus een groot geheim!
En dat geheim verbergt zij in de grote
schuur. Ik pieker wat er in die grote
schuur staat. Wat is daar?
Al haar goud? Een grote kist geld?
Oei ik ben zo nieuws-gierig!
Ik kan er geen kijkje nemen want dat hek
zit vast op slot.

HOOFDSTUK 2

BROOD MET SPINNEN-KOPPEN.

Nadat ik pannenkoeken heb gegeten moet ik naar bed. Het is geeneens zeven uur!
Ik voel mij een baby maar ik zeg niets.

Omdat ik niet inslaap val, lig ik te piekeren.

"Is dat hek open? Kan ik erin kijken?
Ik moet het te weten komen.
Jee wat ben ik moe!"

s- 'Morgens word ik wakker door een kraaiende haan.
Het is nog een beetje donker.

Ik wil naar de schuur, ik wil zien of die open-staat.

Ik loop in mijn pyjama op mijn blote voeten naar buiten.

Mijn voeten zakken in de modder en de regen-druppels spatten op mijn neus uiteen.

Buiten is het erg fris.

Als ik aan het hek frunnik hoor ik opeens luid gesis.

"SSJJJ! SSSSSJJJ!"

Ik gil: **"wat is dat! Ik schrik mij naar!"**

Ik ben verstijfd van de schrik.

Ik schrik nog erger als iemand mij bij mijn schouders beet-pakt.

"Wat heb ik jou nou gezegd?" krijgt oma Slurf.

"Jij mag hier niet komen!"

"Sorry o, oma," jammer ik.

Oma Slurf schreeuwt boos: "hier zijn

kinderen
opgesloten die mij
niet gehoor-zaam-
den.

Zij zijn hier samen
met een gruwelijk
eng monster!

Jij weet vast wel
wat monsters
doen!"

Oma Slurf kijkt mij kwaad-aardig aan.

Zij maakt een slurpend geluid.

Met haar tong steekt zij haar gele voor-
tanden vooruit.

Zij lijkt nu precies op een boze heks.

Zij krijst nog harder: "die kindertjes
krijgen hier niets anders te eten dan
brood met spinnen-koppen.

Dat lust het monster ook graag!"

"Zij krijgen hier elke dag beschimmelt
brood met een beker sloot-water!

Denk jij dat het genoeg is voor het
monster? Natuurlijk niet!

Omdat het monster nog honger heeft
eet hij zo nu en dan een kind.

Wat zal ik met jou doen?

Even denken... zal ik jou hier opsluiten?

Wacht, ik verzin gewoon een smoes!

Ik vertel jouw moeder dat jij bent weg-
gelopen.

Maar dat vertel ik haar nu nog niet.

Ga meteen terug naar jouw bed.

Was eerst jouw voeten!

Jij mag er pas om acht uur uit, hoor
je!"

HOOFDSTUK 3

IK WIL DE SCHUUR NIET IN.

"Oei, wat schrok ik.

Daarom' hangt er een schedel boven de schuur-deur!

Dat monster eet natuurlijk ook geiten.

Zijn er echt kinderen op-gesloten in de schuur?

Waarom hoorde ik ze dan niet gillen?"

Ik was mijn voeten en kruip gauw in mijn bed.

Ik wil niet meer slapen, ik ben veel te bang! Kon ik maar naar huis!

Oma Slurf is in haar keuken.

Zij maakt erg veel lawaai.

Zij besmeert vast het beschimmelde brood. Brr, met spinnenkoppen!

Er zit vast een gruwelijk eng zwart monster in de schuur.

Een driekoppig sissend monster met scherpe tanden.

Ik moet hier weg!

Er wordt gebeld, zo vroeg al?

Wie kan dat zijn?

Komt mama mij al halen?

Ik ren naar de kamer maar daar zit een vreemde mevrouw.

Jammer mama is er nog niet.

Oma Slurf kijkt mij aan.

"Ga jij eens die doos speelgoed uit de grote schuur halen?"

Het hek staat open.

Neem de paraplu mee, het regent."

Oma Slurf is in gesprek en zij wil niet dat ik erbij ben. Ik mag het zeker niet horen.

Ik zeg: "maar, maar! Ik wil niet."

Omdat zij ziet dat ik stokstijf blijf staan zegt zij: "hup kind, haal het gauw!"

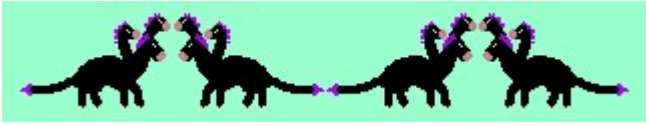
Heel mijn lijf trilt.

Ik loop als een slak naar het hek.

Ik kijk aldoor achter-om of oma Slurf niet naar mij loert.

Want ik wil die griezelige schuur niet in.

Er staat misschien helemaal geen speelgoed.

Daar wacht alleen een gruwelijk eng monster dat kinderen lust.

"Zijn hier kinderen?" hoor ik mezelf roepen.

Ik hoor niets.

Hij heeft ze natuurlijk allang opgegeten.
Misschien liggen daar wel afgekloven botten.

Ik zie een rode vlek onder de deur.

Ik huil: "is dat bloe, bloed?"

O jeetje, mama was jij er maar!"

HOOFDSTUK 4

IK LOOP WEG.

"Ik blijf niet langer bij oma Slurf!
Ik ga niet meer bij haar naar binnen.
Ik haal mijn kleren niet en mijn schoenen
ook niet.
Ik ben bang dat zij mij bij het monster in
de schuur wil gooien.
Ik loop weg! Ik loop nu weg.
Ik ga gewoon naar iemand anders.
Weet je wat? Ik ga naar mijn juf.
Ik weet waar zij woont.
Juf Jana woont hier niet in de buurt maar
ik weet hoe ik moet lopen.
Ik vraag wel of ik bij haar mag logeren.
Dan haalt mama mij daar maar op."

Als een bange haas ren ik de weg op.
Ik kijk niet om.

Ik ren omdat ik bang ben dat zij mij
achter-na komt.

Dan heeft zij vast dat monster bij zich,
omdat die kan ruiken waar ik ben.

Ik hijg en ik krijg steken in mijn buik.
Toch ren ik door.

In de verte staat het huis van juf Jana.
Ik ren er snel naartoe en bel aan.
Ik bel nog eens en nog eens.
Is er wel iemand thuis?
Waarom doet niemand open?

Mijn tranen glijden over mijn neus, zo bang
ben ik.

"Binnen ben ik veilig, waarom is er niemand
thuis!

Waar moet ik naartoe als de juf niet
komt?"

"Als ik hier te lang moet wachten komt
oma Slurf misschien voorbij.
Dan pakt zij mij en sluit zij mij op.
Dan zie ik mama nooit weer!
Zij mag mij hier niet ontdekken, ik verstop
mij ergens.
Ja daar, onder die grote struik!"

Ik kruip er helemaal onder.
Ik maak mijzelf heel klein en knijp mijn
ogen stevig dicht.

Er komt een auto naderbij.
Hij stopt.
Ik hoop niet dat oma Slurf erin zit.

Ik hoor voet-stappen, ik durf niet te
kijken.
Ik wil haar niet zien en het monster ook
niet.

HOOFDSTUK 5

IK MOET NAAR DE BOZE HEKS.

"Hé, wat doe jij hier?
Waarom verstop jij je onder mijn struik?
Kom jij bij mij op visite?
Kom gauw binnen.
Zeg, heb jij jouw pyjama nog aan?
Jij bent helemaal nat!
Jij bent erg koud.
Is er iets ergs gebeurd?"

De juf tilt mij op en brengt mij naar haar
bad-kamer.
Zij zet mij onder de warme douche.
Ik stribbel niet tegen, ik voel mij warm en
veilig.

Even later komt de juf met een stapeltje
kleding binnen.

"Daar ligt een handdoek, droog je af.
Ik heb hier wat gewassen kleren van de
school. Trek het maar aan.
Binnen staat jouw boterham klaar."

Nu moet ik het
vragen, denk ik.

"Juf?"

"Ja, vertel het
maar."

"Mijn moeder ligt in
het zieken-huis.
Ik moet bij een boze
heks logeren met
een monster in de
schuur."

"Logeerde jij in de
schuur?"

"Bedoel jij bij een
waak-hond?"

"Nee, er zit een drie-koppig zwart monster met scherpe tanden in de schuur."

Hij eet kinderen.

Ik zag bloed onder de schuur-deur.

Toe juf, mag ik hier blijven?"

"Dat is een raar verhaal!

Vertel nou eens rustig wat er is gebeurd."

Ik merk dat mijn stem trilt als ik mijn avontuur vertel.

Ik verwacht dat mijn juf, *'jij mag blijven'* zegt maar zij word heel erg boos.

"Is mevrouw Slurf nou gek geworden!

Zo behandel je toch geen kinderen!

Nou, die kan niet met kinderen omgaan.

Wij gaan meteen naar haar toe!"

"Ik wil niet," jammer ik: "ik wil daar niet meer heen!"

"Alles komt goed," sust de juf.

Nog geen tel later zit ik naast haar in de auto.

Vijf minuten later zijn wij bij mevrouw Slurf.

O wat ben ik bang voor die boze heks!

Ik ben zo bang dat ik een naar gevoel bij mijn keel voel.

Ik beef ook.

Was mama maar hier.

Mevrouw Slurf brengt mij naar de logeer-kamer. "Lees een boekje," zegt zij.

"Jouw juf wil mij spreken.

Jij hoeft daar niet bij te zijn."

Ik denk: "lezen? Ik ben op van de zenuwen!

Ik kan niet lezen als zij het over mij hebben.

Misschien spelen zij wel onder één hoedje.

Dan gooien zij mij alsnog in de schuur!"

HOOFDSTUK 6

DIT IS NOU HET MONSTER.

Opeens staat de juf in mijn kamer.

"Kind, wat was zij gemeen tegen jou.

Erg dom van haar.

Ik kan niets anders bedenken dan dat jij in de schuur gaat kijken.

Ik loop met je mee.

Ik beloof je, daarna zul jij niet bang meer zijn."

"Nee," gil ik: "ik ga niet!"

"U bent zeker ook een heks!

Jullie willen mij aan het monster voeren!"

"Wacht hier maar, jij hoeft niet naar de schuur" sust de juf: "kijk zo uit het raam."

De juf loopt weg maar komt snel weer naar mijn kamer.

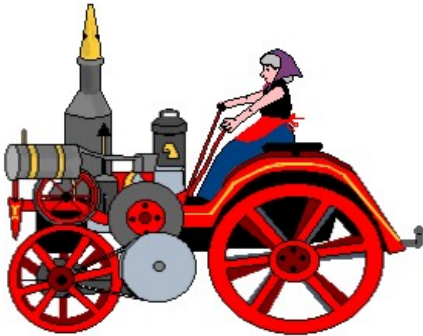
Even later hoor ik het gesis dichterbij komen.

"Komt daar het m, monster?" piep ik.

Ik kijk mijn juf angstig aan.

Mijn juf geeft mij een zoentje op mijn haar. "Het is geen monster gekkie.

Mevrouw Slurf heeft jou gewoon bang gemaakt.

Kijk daar is het.

Is die niet mooi?

Het is een antieke
trekker of
tractor.

Hij gaat op stoom,
daarom sist hij.

Dit is nou het

monster van oma Slurf.

Want het ding zakt meteen weg in de klei.

Je kunt er niet mee werken.

Tegenwoordig zitten er grote rubberen banden om de wielen.

Dan zakt de tractor niet weg.

Die grove banden bestonden vroeger niet.

Zij heeft helemaal niets aan dat onding.

Maar zij vindt hem hart-stikke mooi.

Zij is er erg zuinig op, zij heeft hem pas nog rood geverfd.

Soms gaat zij naar een stoom-feest.

Daar komt iedereen die een antieke locomotief of een mooie stoom-trekker heeft.

Zij heeft laatst een mooie prijs gewonnen.

Dus je weet nu wel waarom jij de schuur niet in mocht. Het ding was nog nat.

Als jij wilt kunnen wij samen in de schuur gaan kijken.

Dan weet je dat er geen griezelige dingen in staan. En helemaal geen on-gehoor-zame kindertjes, ha, ha!"

Eindelijk durf ik in de schuur te kijken.
De stoom-trekker staat weer in de schuur,
hij sist nog na.

Pal voor mijn neus staat de doos met
speel-goed. Ach, ach, wat was ik dom.
Monsters bestaan alleen in verhaal-tjes en
teken-films.

Nee, er zijn geen botten er is ook geen bloed. Wel een om-gevallen pot rode verf vlakbij de deur.

"Oma Slurf, jij en ik gaan vanavond naar jouw mama in het zieken-huis," zegt juf Jana.

"We vragen haar of jij bij mij mag logeren. Of wil jij niet meer bij jouw juffie?"

"Ik wil best hoor!"

"Ben jij nog boos op oma Slurf?"

"Nee niet boos, ik was heel erg bang voor haar. Maar nu niet meer."

Oma Slurf lacht pijnlijk, zij heeft spijt.

EINDE.

